

organizację wewnętrzną, a w szczególności uprawnień kierowników oddziałów w zakresie ostatecznej aprobaty pism, określa w drodze zarządzenia główny inspektor. Zarządzenie to wymaga zatwierdzenia przez Ministra Skarbu.

ROZDZIAŁ 3.

Rejonowe inspektoraty ochrony skarbowej.

§ 29. Właściwość miejscową rejonowych inspektoratów określi osobne rozporządzenie.

§ 30. 1. Na czele rejonowego inspektoratu stoi rejonowy inspektor ochrony skarbowej, podległy okręgowemu inspektorowi. Jest on przełożonym pracowników ochrony skarbowej powierzonego mu rejonu.

2. Rejonowy inspektor jest odpowiedzialny za całokształt prac, wchodzących w zakres działania rejonowego inspektoratu.

§ 31. Do zakresu czynności rejonowego inspektoratu należy:

- a) zapobieganie przestępstwom, prowadzenie wywiadu i dochodzeń w sprawach, określonych w § 2 niniejszego rozporządzenia,

- b) szkolenie personelu rejonowego inspektoratu,
- c) załatwianie spraw administracyjnych i gospodarczych rejonowego inspektoratu.

§ 32. Szczegółowy zakres czynności rejonowego inspektoratu i jego organizację wewnętrzną określa główny inspektor.

CZĘŚĆ III.

Przepisy końcowe.

§ 33. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą przepisy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 lutego 1939 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych oraz podległych im urzędów i organów wykonawczych (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 118) w części, dotyczącej okręgowych inspektorów ochrony skarbowej i brygad ochrony skarbowej.

3. Rozporządzenie niniejsze nie ogranicza właściwości ochrony skarbowej, wynikającej z przepisów szczególnych.

w/z Minister Skarbu:

Tadeusz Dietrich

308

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 sierpnia 1947 r.

o normach szacunku i cenach wykupu krajowego surowca tytoniowego ze zbioru 1947 r.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 240) zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustanawia się dołączoną do niniejszego rozporządzenia taryfę wykupu krajowego tytoniu, która określa zasady klasyfikowania i ustalania cen liści tytoniowych, odstępowanych przez plantatorów przedsiębiorstwu „Polski Monopol Tytoniowy” w myśl obowiązujących przepisów.

§ 2. Do cen ustalonych w taryfie wykupowej wprowadza się następujący dodatek za wydatność:

za dostarczenie Polskiemu Monopolowi Tytoniowemu z 1 ha powierzchni uprawnej użytecznych liści tytoniowych przy odmianach:

1) Trapezund, Tyk-Kulak, Perustica	500 kg
2) Hercegowina	600 „
3) Virginia	700 „
4) Hawana, Geudetheimer, Puławski Szerokolistny	800 „
5) Kentucky, Machorka	1.000 „

otrzymuje plantator 25%owy dodatek do cen

taryfowych od całego dostarczonego surowca, o ile dostarczy surowiec najwyżej w trzech odstawach i w terminach podanych mu przez Polski Monopol Tytoniowy.

§ 3. 1. Taryfa wykupowa obejmuje tylko te liście tytoniowe, które nadają się do produkcji wyrobów tytoniowych.

2. Liście i części liści tytoniowych zanieczyszczone piaskiem, pyłem ziemnym i innymi obcymi domieszkami, niedojrzałe, niedosuszone, zniszczone przez choroby, zmarznięte, rażone pleśnią lub w inny sposób zepsute, klasyfikuje się jako materiał nieużyteczny (nieużytek tytoniowy).

3. Wiązki liści tytoniowych, w których obok liści użytecznych znajduje się nieużytek, klasyfikuje się jako nieużytek tytoniowy.

4. Ilość nieużytku tytoniowego ustala się po potrąceniu nadmiaru wilgoci i zanieczyszczeń od ogólnej wagi materiału, uznanego za nieużytek tytoniowy. Normalną wilgotność nieużytku tytoniowego ustala się na 19%.

§ 4. Liście tytoniowe mechanicznie uszkodzone klasyfikuje się w sposób następujący:

- 1) liście, których blaszka listna została więcej niż w połowie mechanicznie uszkodzona, odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu;
- 2) liście tytoni cygarowych, odpowiadające wymogom klasy pierwszej i drugiej, które z powodu uszkodzeń mechanicznych nie nadają się na pokrywy i zawijacze, odbiera się w klasie trzeciej, o ile uszkodzenie nie przekracza połowy blaszki listnej.

§ 5. Liście tytoniowe uszkodzone przez choroby klasyfikuje się w sposób następujący:

- 1) liście, których blaszka listna została więcej niż w połowie uszkodzona przez choroby, uznaje się za nieużytek tytoniowy;
- 2) liście, których blaszka listna została więcej niż o $\frac{1}{4}$, a mniej niż o połowę uszkodzona przez choroby, odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu;
- 3) liście tytoni cygarowych, odpowiadające wymogom pierwszej i drugiej klasy, których blaszka listna została mniej niż o $\frac{1}{4}$ uszkodzona przez choroby, odbiera się w klasie trzeciej.

§ 6. Liście częściowo zepsute przy suszeniu klasyfikuje się tak, jak liście uszkodzone przez choroby.

§ 7. Zawartość wilgoci wpływa następująco na klasyfikację liści tytoniowych:

- 1) przy odmianach Trapezund, Tyk-Kulak, Perustica, Hercegowina, Virginia, Puławski Szerokolistny, Hawana, Geudetheimer:
 - a) liście zawierające do 19% wilgoci — klasyfikuje się jako liście normalnie wysuszone;
 - b) liście zawierające od 19 — 25% wilgoci — klasyfikuje się normalnie z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi liści;
 - c) liście zawierające od 25 — 30% wilgoci — odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi liści;
 - d) liście zawierające ponad 30% wilgoci uznaje się za nieużytek tytoniowy;
- 2) przy odmianach Kentucky, Machorka:
 - a) liście zawierające do 19% wilgoci — klasyfikuje się jako liście normalnie wysuszone;
 - b) liście zawierające od 19 — 30% wilgoci — klasyfikuje się normalnie z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi liści;
 - c) liście zawierające od 30 — 35% wilgoci — odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi liści;
 - d) liście zawierające ponad 35% wilgoci — uznaje się za nieużytek tytoniowy.

§ 8. Dostarczone do wykupu liście tytoniowe powinny odpowiadać następującym wymogom:

- 1) powinny być posortowane według jednokowych odmian tytoniu oraz poszczególnych wymogów klasyfikacyjnych;
- 2) powinny być powiązane w wiązki w połowie ogonków lub u nasady blaszki listnej (u odmian skrytoogonkowych) sznurkiem lniwym, konopnym, papierowym lub lękiem kukurydzianym. Liście tytoniu Virginia Kentucky i Puławski Szerokolistny mogą być powiązane liśćmi tych odmian, pod warunkiem użycia do wiązania liści zdrowych i tego samego koloru;
- 3) wiązki mogą zawierać najwyżej 20 liści.

§ 9. Pominięcie wymogów przewidzianych w § 8 wpływa następująco na klasyfikację liści tytoniowych:

- 1) wiązki, zawierające liście różnych klas tej samej odmiany, klasyfikuje się według liści najniższej klasy znajdujących się w wiązce;
- 2) wiązki, zawierające liście różnych odmian tytoniu, odbiera się w cenie liści Machorki klasy drugiej;
- 3) liście tytoniowe powiązane drutem uznaje się za nieużytek tytoniowy;
- 4) liście nieprostowane tytoni Trapezund, Tyk-Kulak, Perustica, Hercegowina, Virginia, Hawana, Geudetheimer klasyfikuje się normalnie z potrąceniem 5% od ceny taryfowej;
- 5) wiązki, zawierające więcej jak 20 liści, klasyfikuje się normalnie i potrąca 5% ceny taryfowej za złe wiązanie.

§ 10. Za staranne i dbale rozsortowanie liści w wiążkach i belikach:

- 1) według zbiorów, treściwości i kolorów przy odmianach Trapezund, Tyk-Kulak, Perustica, Hercegowina i Virginia w klasach I, II i III;
- 2) według treściwości, wielkości i koloru przy odmianach Hawana, Geudetheimer w klasach I i II

przyszuje się plantatorom tytoniu 10% wydatków do ceny taryfowej.

§ 11. 1. Za uwędzenie liści tytoniu Kentucky klasy I i II drzewem twardym otrzymuje plantator 10% dodatku do ceny taryfowej.

2. Liście tytoniu Kentucky wędzone węglem uznaje się za nieużytek tytoniowy.

§ 12. 1. Liście odrostowe może plantator wyprodukować tylko za osobnym zezwoleniem.

2. Liście odrostowe dojrzałe i wysuszone odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu.

3. Liście odrostowe, wyprodukowane bez zezwolenia lub nie odpowiadające wyżej podanym wymogom, nie uznaje się za surowiec tytoniowy. Liście takie podlegają zniszczeniu.

§ 13. Liście tytoniowe, dostarczone do wykupu z częściami łodyg, odbiera się w najniższej klasie danej odmiany tytoniu z potrąceniem wagi łodyg.

§ 14. 1. Nasiona tytoniowe, dojrzałe, czyste i zdrowe, wyprodukowane na podstawie specjalnego zezwolenia, o energii kiełkowania nie mniejszej niż 40% i o sile kiełkowania nie mniejszej niż 90%, odbiera się według następujących cen za 1 kg nasion:

- 1) Trapezundu, Tyk-Kułaku, Perusticy, Heccegowiny i innych odmian tytoni orientalnych — 1.200 zł;
- 2) Puławskiego Szerokolistnego, Hawany, Geudetheimera itp. innych odmian tytoni cygarowych — 1.200 zł;
- 3) Virginii — 2.000 zł;
- 4) Kentucky — 1.500 zł;
- 5) Machorki — 800 zł.

2. Cenę za nasiona tytoniowe dojrzałe, zdrowe, czyste, o energii kiełkowania nie mniejszej

niż 40% oraz o sile kiełkowania od 70% do 90%, oblicza się w stosunku do wartości nasion podanych w ust. 1.

3. Nasiona tytoniowe o energii kiełkowania mniejszej niż 40% oraz o sile kiełkowania mniejszej niż 70% uznaje się za nieużytek.

4. Przez energię kiełkowania bądź siłę kiełkowania należy rozumieć te procentowe ilości nasion, które w jednakowych warunkach będą kiełkowały w ciągu 120 godzin (5 dni) bądź 336 godzin (14 dni).

§ 15. Rozporządzenie niniejsze stanowi podstawę do wydawania orzeczeń szacunkowych i obliczania należności, przypadających plantatorom od przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” za tytoń wyprodukowany w okresie kampanii uprawy tytoniu w roku 1947.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 15 sierpnia 1947 r.

w/z Minister Skarbu:

Tadeusz Dietrich

Załącznik do § 1 rozporządzenia Min. Skarbu z dnia 9 sierpnia 1947 r. (poz. 308)

Taryfa wykupowa tytoniu krajowego

Trapezund i Tyk-Kułak

Klasa	W y m o g i			Cena za 1 kg w złotych	
	K o l o r	Treściwość	Manipulacja		
I	Liście żółte, pomarańczowo-żółte, cytrynowo-żółte	Treściwe	Prostowane i wiązane w wiązki	600	
II	Liście żółto-brunatne, jasno-brunatne, zielonawo-żółte			420	
III	Liście brunatne, żółto-zielone	Treściwe małotreściwe		280	
	Liście żółte, pomarańczowo-żółte, cytrynowo-żółte, jasno-brunatne, zielonawo-żółte	Małotreściwe			
IV	Liście ciemno-brunatne, zielono-brunatne	Treściwe małotreściwe		160	
V	Spodaki bez względu na treściwość i kolor			50	
	Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymogom ustalonym dla klas I do IV				
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów				